

се поклонилъ, като повѣрвалъ въ разпнати Христа.

И благословила Богородица падналитѣ предъ нозетѣ ѝ езичници.

— Благодатъта на Моя Синь да пребже надъ това мѣсто, — казала Тя — и да не престане милостъта на Христа надъ този край до свѣршека на свѣта, а Азъ ще бжда постоянна ходатайка предъ Него за тия люде.

И утвърдила се навѣки на този полуостровъ, нареченъ Атонъ, православната вѣра и единъ следъ другъ изникнали на него обителитѣ на безбройни православни подвижници и Божии Угодници.

А Богородица, напускайки Атонъ и новообърнатия народъ, като го оставила на придружаващия я апостолъ, заминала за островъ Кипъръ, за да се срѣшне съ епископа Лазара.

НЕРАЗПЕЧАТАНО ПИСМО

Едни богати и благочестиви родители имали само единъ синъ, когото много обичали и на когото много се надявали. Обаче синътъ не приличалъ на родителитѣ си. Още отъ детинство той притежавалъ лоши наклонности и отъ день на день ставалъ по-лошъ. Той се срамувалъ отъ родителитѣ си, които, макаръ и богати, били прости хорица, затова единъ день забѣгналъ отъ бащината си къща. Много се наскърбили родителитѣ му и като не получили

за него дълго време известие, мислили си, че е умрѣлъ.

По едно време тѣ узнали, че синътъ имъ живѣе въ единъ далеченъ градъ. Радостъта имъ била голѣма. Тѣ забравили грѣшкитѣ му, радвали се, че е живъ! Родителската любовъ прощава на заблудения синъ, който се разкае. Тѣ искали само да видятъ своя синъ и да го отклонятъ отъ лошия пѣтъ.

Баща му написалъ любезно писмо. Прощавалъ му за всичко и го